

sat i gang. Når resultatet af undersøgelserne foreligger, vil regeringen overveje spørgsmålet om den skattemæssige behandling af fordringer og gæld og ydelser herpå. I mellemtiden ønsker regeringen at modvirke tendenser til, at der sker en forøget udbredelse af lånearrangementer, hvor låneydelserne behandles skattemæssigt forskelligt hos långiver og låntager.

Reglerne i det foreliggende lovforslag vil sikre, at den indeksregulering af et tilgodehavende, som hos en almindelig skatteyder ikke vil indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, heller ikke vil påvirke den skattepligtige indkomst hos et pengeinstitut eller en vekselerer, der er låntager i et indeksslåneforhold. Dog er den foreslåede begrænsning i fradragsretten for indeksregulering af lån udformet efter et »nettoprincip«. Det betyder, at f.eks. et pengeinstitut, der har både gæld og tilgodehavender, som indeksreguleres, ikke vil blive ramt af forslaget begrænsning, for så vidt den pågældende kun optræder som formidler af indeksslån, dvs. for så vidt indlån ikke overstiger udlån på samme indeksvilkår.

5. Under hensyn til den meget begrænsede udbredelse af indeksslån kan lovforslaget ikke antages at have nævneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter de gældende regler i ligningslovens § 4, stk. 1 og 2, skal forsikringsselskaber, banker og andre virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i offentlige obligationer, private pantebreve og fordringer, medregne kursgevinst og -tab på sådanne fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Som nævnt ovenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, må disse regler om kursgevinst og -tab antages i vidt omfang også at finde anvendelse på den skattemæssige behandling af indeksregulering af fordringer, således at de pågældende virksomheder må antages at have fradragsret for eventuel indeksoptæring af f.eks. obligationer, som de har udstedt, eller indskud, som de har modtaget.

Ved det foreslåede stk. 3 til ligningslovens § 4 ophæves sådan fradragsret.

Visse af de virksomheder, der omfattes af bestemmelserne i ligningslovens § 4, stk. 1 og 2, f.eks. forsikringsselskaber, investeringsselskaber og lignende, vil ikke blive omfattet af begrænsningen i stk. 3, fordi de ikke optager lån på indeksvilkår.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 tager derfor sigte på banker og sparekasser, og andre skattepligtige, der driver virksomhed ved pengeformidling, dvs. modtager indlån og foretager udlån. I denne forbindelse bemærkes, at reglerne i ligningslovens § 4, må antages også at omfatte personer, der driver pengeformidling i form af vekselerervirksomhed, bankiervirksomhed eller lignende.

Den foreslåede begrænsning i adgangen til at fratække tab ved indeksregulering medfører ingen ændringer i reglerne om beskatning af eventuel gevinst ved indeksreguleringen for de pågældende skattepligtige.

I 2. punktum af det foreslåede i stk. 3 er optaget en regel om, at skattepligtige, der har både gæld og tilgodehavender, som indeksreguleres, ikke berøres af begrænsningen af fradragsretten, for så vidt tab ved indeksreguleringen kan rummes inden for gevinst ved indeksregulering efter samme indeks. Denne bestemmelse tager sigte på, at pengeinstitutter m.v., der alene optræder som formidlere af indeksslån, ikke skal omfattes af fradragsbegrænsningen.

Indsættelsen af den foreslåede bestemmelse som stk. 3 i ligningslovens § 4 indebærer samtidig en ophævelse af den gældende bestemmelse i stk. 3. Den gældende bestemmelse i stk. 3 har ikke længe betydning, idet den alene angår ikrafttrædelsen af stk. 1 og 2 med virkning fra skatteåret 1960-61.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 4, stk. 3, skal efter § 2 have virkning for indeksreguleringer, der sker fra og med den 1. juli 1981.

Denne ikrafttræden indebærer, at reglerne finder anvendelse på eventuelle allerede oprettede låneforhold, men dog kun for så vidt indeksreguleringen af hovedstol eller restgæld efter låneaftalens indhold sker den 1. juli 1981 eller senere. Hvis der i det pågældende låneforhold er aftalt f.eks. en årlig regulering af gælden, vil hele den pågældende årsregulering omfattes af bestemmelsen i det foreslåede stk. 3, såfremt denne regulering efter låneaftalens indhold sker på et tidspunkt, der ligger efter den 30. juni 1981.